

Јелена Мартиновић- Богојевић

Музика чисте љепоте

У организацији Музичког центра Црне Горе у интимном простору Краљевског позоришта Зетски дом, поново је био са нама пијаниста Владимир Овчиников. Они који су прије седам година у Великој сали Црногорског народног позоришта уживали у Листовим "Годинама ходочашћа", засигурно памте тај посебни музички доживљај и пијанисту, једноставног у својим манирима и раскошног у свом таленту. Владимир Овчиников један је од оних великих представника руске пијанистичке школе, одњегован педагошким умијећем једне Ане Артоболевске у чијој класи је похађао Централну музичку школу, и једног Алексеја Наседкина који му је предавао клавир на Московском конзерваторијуму. Бројне награде (Лауреат такмичења Чајковски 1980, Интернационалног такмичења у Лидсу 1978. Друга награда на Интернационалном такмичењу у Монреалу 1980.) потврдиле су таленат овог умјетника, који више од двије деценије свира са највећим оркестрима свијета, на најелитнијим концертним сценама. Тако је Зетски дом, са једном прилично дотрајалом Јамахом, и зачудо-недовољно бројном публиком, на тренутак постао ексклузивано мјесто, на ком је заиста вриједјело бити. Владимир Овчиников је 22. маја, одржао реситал који је на

програму имао дјела руских романтичара- Рахмањинова (Шест музичких момената оп.16), Скрјабина (Соната бр.5 оп.53) и Мусоргског (Слика са изложбе).

Једноставно, у савршеном легату водећи елегичну тему Првог од Шест музичких момената, започео је своју пијанистичку причу Владимир Овчиников, у широком замаху што га даје музика Рахмањинова- хармонски слојевита, мелодијски експресивна, пијанистички захтјевна... Шест музичких момената оп.16 тако је постало шест

свог fortissima. Као медитација изведен је Пети моменат, са готово вокалном интонацијом теме у десној руци којом нас овај пијаниста води до завршног, кулминационог Шестог момента чијем епском карактеру даје потребну енергичност и пуноћу клавирског звука. И након романтичног заноса музике младог Рахмањинова, Овчиников изводи Сонату бр.5, оп.53 Александра Скрјабина, отварајући неку врсту музичке чаролије, у којој ова по свом музичком језику апстрактна, на моменте атонална цјелина

музике.. једноставно пуштите да вас освоји Allegro impetuoso, con stravaganza, Languido, Presto у пуној звучној фантазији.

У другом дијелу концерта Владимир Овчиников приредио нам је бриљантно тумачење "Слика са изложбе" Модеста Мусоргског. Одлучном Променадом, сачињеном од пентатонске руске теме, која добија у свом одмицању богате хармоније, Овчиников нас води ка првој слици Гномус (Гном), дајући јој потребан нерв кроз јасне акценте и контрасте који потенцирају гротескни и застрашујући карактер демонског бића. Il vecchio castello (Стари замак) носио је у свом карактеру сву носталгију теме, којом Овчиников готово лебди над прецизном ритмичком пулсацијом тонике у лијевој руци. Слика чувеног париског парка Tuileries (Вртови Тилерија) у беспрекорном staccatu вјештих прстију овог пијанисте безбрижна је арабеска која претходи контрастирајућем ставу Bydlo (Бидло) који у својој основи носи тешки марш, у пуној озбиљности и дубини Овчиниковљевих акорада добија потребни остинато. Савршеним pianissimom-scherzino, vivo i leggierno- како је композитор назначио, Овчиников изводи комични став Плес пилића у њиховим љуштурарама, који јасно

кореспондира са сликом Виктора Хартмана, ком је овај циклус и посвећен. Снажно психолошко тумачење и јасна представа у свим пијанистичким елементима долази до изражаја у ставу Самуел Голденберг и Шмајл, слици два Јеврејина-једног сиромашног, другог богатог, који код Овчиникова добијају ефектан контраст- упечатљиву јеврејску тему са једне, и лежерне, беспрекорно репетирание тонове са друге стране. Технички захтјевном ставу Лимож пијаниста је дао потребан комични карактер на који се као противтежа надовезује став Катакомбе у ком акорди Овчиникова звуче оргуљском пуноћом, са изражаиношћу свих бриљантно повезаних хармонија. Шетњу кроз катакомбе, Мусоргски наставља ставом Cum mortus in lingua mortua (Са мртвима на језику мртвих) у чијем је пианиссиму у горњем регистру овај став добио на етеричности, Кућа на кокошијим ногама као бизарна слика, фантазмагорична представа или асоцијација на руске бајке сугестивно је испричана, виртуозношћу која кулминира у

МУЗИЧКИ ДОГАЂАЈ: Владимир Овчиников

Један од музичких догађаја који се памте, без претјеривања, без фразирања...завршен је са три искрена биса којима је пијаниста заокружио своју музичку скаску- Вокализом, Полком и Прелудијумом Сергеја Рахмањинова

слика савршено обојених, од хроматског вијугања Другог момента, преко акордског Трећег у ком су све хармоније вјешто одмјерене, без развучености или сувишне патетике. Енергичним таласима шеснаестина над којима као императив стоји рахмањиновљевски драматична тема, Овчиников изводи Четврти моменат дајући кулминацијама сву раскош

постаје простор за све оне тајне пијанистичког заната, које код Овчиникова добијају димензију чисте звучне импресије, колорита који се уклапа у Скрјабинов идеал клавирског звука. Покушавајући у том тренутку да одгонетнете да ли се тајна таквог тона крије у савршеној педализацији, софистицираном тушеу, беспрекорном слуху, аналитичном тумачењу

ставу La grande Porte de Kiev (Велика кијевска врата) у акордима, свираним цијелом тежином, пуним тоном, као узвишена и свечана завршница. Концерт у Зетском дому Владимира Овчиникова један је од музичких догађаја који се памте, без претјеривања, без фразирања...завршен са три искрена биса којима је заокружио своју музичку скаску- Вокализом, Полком и Прелудијумом Сергеја Рахмањинова. Дан након концерта, 23. маја Владимир Овчиников је одржао мајсторски курс на Музичкој академији, показавши младим музичарима сву вјештину тумачења клавирске литературе...